

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **P. P.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Kolín, Legerova 148, proti žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje** se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2015, č. j. 19872/DS/2015/Kj, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také jen "správní orgán I. stupně" nebo „magistrát“) ze dne 12. 6. 2015, sp.zn. SZ MMHK/138731/2014 OD2/JC MMHK/097772/2015, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný poznamenal, že žalobce podal blanketní odvolání, které ani na výzvu nedoplnil. K věci připomněl znění § 123b odst. 1 a 2, § 123c odst. 3 a § 123f odst. 1, 3 a 4 zákona o silničním provozu, která jsou posouzení relevantní. Podrobně se zabýval podstatou existence bodového

hodnocení, které je obsaženo v § 123a zákona o silničním provozu, prostřednictvím něhož dochází k průběžnému sledování kázně i recidivy řidičů a přispění k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Jeho složky represivní a preventivní pak přispívají k pozitivní motivaci řidičů, k dodržování předpisů o provozu na pozemních komunikacích a k eliminaci těch, kteří se dlouhodobě a opakovaně porušování těchto předpisů dopouští. Záznam příslušného počtu bodů do registru řidičů se neprovádí v žádném zvláštním řízení, jedná se o automatický zákonný důsledek protiprávních jednání vymezených v příloze zákona o silničním provozu. Žalovaný uvedl, že obdobné platí i ve vztahu k pozbytí řidičského oprávnění při dosažení 12 bodů v registru řidičů, kdy správní orgán řidiči pouze oznámí dosažení 12 bodů a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení. Řízení probíhá teprve na základě námitek řidiče, ale ani v tomto řízení správní orgán znovu nerozhoduje o záznamu bodů, pouze ověřuje, zda již provedený záznam byl proveden v souladu se zákonem. Zkoumá tedy, zda pro záznam bodů existuje způsobilý podklad, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení uvedenému v příloze k zákonu o silničním provozu.

Žalovaný s poukazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že je třeba důsledně rozlišovat řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, pravomocné rozhodnutí (o přestupku, trestném činu), zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Námitky, které se týkají předmětu řízení o přestupku, mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (po souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné), přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost a nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout ani ho přezkoumávat.

Dále žalovaný popsal, na základě jakých oznámení byl záznam bodů v jednotlivých případech u žalobce proveden. Šlo o následující oznámení:

1) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11. 4. 2013, čj. KRPM-46188/PŘ-2013-140914, v němž je uvedeno: za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu spáchaný dne 10. 4. 2013, porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, oznámeno Policií ČR, Krajské

ředitelství policie Olomouckého kraje, Obvodní oddělení Šumperk, série FD/2013 a číslo pokutového bloku D 0368834, uložena pokuta ve výši 600,- Kč.

Žalovaný ověřil, že v souladu s tehdejší právní úpravou byly zaznamenány 2 body.

2) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 19. 6. 2013, čj. KRPE-49805/PŘ-2013-171106, v němž je uvedeno: za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu spáchaný dne 18. 6. 2013, porušení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona, nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a na požádání nepředložil lékařské potvrzení, že je nemusí užívat, oznámeno Policií ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Dopravní inspektorát Ústí nad Orlicí, série FD/2013 a číslo pokutového bloku D 1333161, uložena pokuta ve výši 200,- Kč.

Žalovaný ověřil, že v souladu s tehdejší právní úpravou byly zaznamenány 3 body.

3) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 3. 7. 2013, čj. KRPH-64584/PŘ-2013-050206, v němž je uvedeno: za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu spáchaný dne 3. 7. 2013, porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, oznámeno Policií ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Dopravní inspektorát Hradec Králové, série FD/2013 a číslo pokutového bloku D 0981983, uložena pokuta ve výši 500,- Kč.

Žalovaný ověřil, že v souladu s tehdejší právní úpravou byly zaznamenány 2 body.

4) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 11. 4. 2014, čj. KRPM-51273/PŘ-2014-140914, v němž je uvedeno: za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu spáchaný dne 10. 4. 2014, porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h, oznámeno Policií ČR, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje, Obvodní oddělení Šumperk, série FD/2013 a číslo pokutového bloku D 0355473, uložena pokuta ve výši 300,- Kč.

Žalovaný ověřil, že v souladu s tehdejší právní úpravou byly zaznamenány 3 body.

5) Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 7. 2014, čj. KRPS-256122/PŘ-2014-010806, v němž je uvedeno: za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu spáchaný dne 20. 7. 2014, porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci o 20 km/h, oznámeno Policií ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Dopravní inspektorát Nymburk, série GE/2014 a číslo pokutového bloku E1841507, uložena pokuta ve výši 500,- Kč.

Žalovaný ověřil, že v souladu s tehdejší právní úpravou byly zaznamenány 2 body.

Žalovaný shrnul, že na základě uvedených oznámení byly v registru řidičů provedeny záznamy stanoveného počtu bodů. Posledním záznamem žalobce dosáhl ke dni 20. 7. 2014 hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů motorových vozidel. Správní orgán I. stupně si vyžádal příslušné pokutové bloky, protože v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Žalovaný konstatoval, že žalobce mohl námitky proti pokutovým blokům uplatnit úspěšně pouze v řízení o přestupku. Ten se však rozhodnutí v blokovém řízení podrobil a tím

se i dobrovolně zbavil práva, aby věc byla projednána v řízení o přestupcích v tzv. nezkráceném řízení zákona o přestupcích. Rozhodnutí v blokovém řízení byla vydána na základě souhlasu žalobce ve smyslu ustanovení § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobce ve svém odvolání ani žádné konkrétní námitky neuvedl.

Žalovaný uzavřel, že vyžádané bloky splňují veškeré požadavky pokutového bloku. Ohledně jejich náležitostí současně poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20, z něhož citoval.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V první žalobní námitce žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), které byly přílohou doplněného odvolání, a připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.

Druhou žalobní námitkou žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve obecně poukázal na rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňovala dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.

Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti, porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně. V tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39.

K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak uvedl následující námitky:

K pokutovému bloku ze dne 20. 7. 2014 série GE/2014 E1841507 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí vydal, není seznatelné jednoznačné místo přestupkového jednání. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je uvedena v neúplné formě ve tvaru „§18/4 zč 361/2000 Sb“. V rozhodnutí v kolonce pro vyličení události uveden popis přestupkového jednání ve formátu „Rychlost 50/65/62 v obci“. V kolonce č. 8 není čitelné identifikační číslo oprávněné úřední osoby, která rozhodnutí vydala a dále zde absentuje podpis samotného přestupce.

K pokutovému bloku ze dne 10. 4. 2014 série FD/2013 D 0355473 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“. Rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí vydal, není seznatelné jednoznačné místo přestupkového jednání, uvedena pouze obec. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je uvedena v neúplné formě ve tvaru „§18/4 zč 361/OOmo Sb.“. V rozhodnutí v kolonce pro vyličení události uveden popis přestupkového jednání ve formátu „74/51/81 překročení stanovené rychlosti v obci“.

K blokové pokutě ze dne 3. 7. 2013 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“. Rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí vydal, není seznatelné jednoznačné místo přestupkového jednání, není uvedena kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „telefonování za jízdy“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena „§7/1c zč 361/2000 Sb“.

K blokové pokutě ze dne 18. 6. 2013 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí vydal, není seznatelné jednoznačné místo přestupkového jednání, není uvedena kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „neužil BP“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena „§6/1a zč 361/2000 Sb“.

K blokové pokutě ze dne 10. 4. 2013 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f1“. Rozhodnutí tak obsahuje vadnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí vydal, není seznatelné jednoznačné místo přestupkového jednání, není uvedena kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „telefon“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události je chybně uvedena „§7/1c zč 361/2000 Sb“.

Žalobce shrnul, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento

nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 20. 7. 2014, 10. 4. 2014, 3. 7. 2013, 18. 6. 2013 a ze dne 10. 4. 2013.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, navrhl zamítnutí žaloby a má zato, že postupoval v souladu se základními zásadami správního řízení, tj. v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, a současně tak, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. Zopakoval část argumentace uvedené v odůvodnění rozhodnutí o odvolání a připomněl, že žalobce podal blanketní odvolání a konkrétní námitky uplatnil až v žalobě. Vyjádřil se podrobně i k žalobním námitkám vzneseným k jednotlivým pokutovým blokům a setrval na názoru, že pokutové bloky splňují požadavky na pokutový blok kladené. Závěrem uvedl, že k řízení přistoupil odpovědně a nezájatě a posoudil všechny relevantní skutečnosti. Žalobou i předtím odvoláním napadené rozhodnutí považuje za věcně správná a odpovídající zjištěným skutečnostem.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce uplatnil v podání ze dne 29. 7. 2014 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. V podání uvedl, že námitky vznáší proti všem záznamům, zejména proti tomu, jímž bylo dosaženo dvanácti bodů, s tím, že správnímu orgánu později zaslal kopie vypracovaných podnětů k přezkumnému řízení u dvou pokutových bloků (k přestupkům spáchaným dne 20. 7. 2014 a dne 10. 4. 2014). Správní orgán I. stupně vyčkal vyřízení přešetření zmíněných podnětů a ve vyrozumění o jejich přešetření mu bylo sděleno, že nebyly shledány rozpory rozhodnutí (pokutových bloků) s právními předpisy a že v nich řešené protiprávní jednání bylo spolehlivě zjištěno. Správní orgán I. stupně proto po současném vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, rozhodl o zamítnutí námitek žalobce proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 12. 6. 2015, sp. zn. SZ MMHK/138731/2014 OD2/JC MMHK/097772/2015.

Proti poslední zmíněnému rozhodnutí podal žalobce dne 2. 7. 2015 odvolání. V něm pouze uvedl, že podává odvolání proti rozhodnutí, že v něm spatřuje nedostatky ve smyslu požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu a že do 10 pracovních dní odvolání doplní o konkrétní poznatky ve smyslu vad rozhodnutí. Odvolání však již nedoplnil, a to ani na výzvu orgánu I. stupně ze dne 8. 7. 2015, sp. zn. SZ MMHK/138731/2014 OD2/JC MMHK/097772/2015, ani do vydání rozhodnutí žalovaného jako odvolacího orgánu, který odvolání zamítl žalobou napadeným rozhodnutím dne 6. 8. 2015.

V první žalobní námitce vytýká žalobce žalovanému, že nerefletoval odvolací důvody a že zcela ignoroval předložené důkazní prostředky, konkrétně rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje), které (jak uvedl) byly přílohou doplněného odvolání.

Jak je již uvedeno shora, krajský soud ověřil ze správního spisu, že žalobce podal odvolání bez jakýchkoliv příloh a pouze obecně v něm uvedl, že spatřuje „nedostatky ve smyslu požadavků pro rozhodnutí tohoto druhu“ a že odvolání doplní. To však neučinil, a to ani na výzvu správního orgánu. Námitka vytýkající žalovanému nevypořádání se s důkazy přiloženými k doplněnému odvolání je proto zcela lichá, neboť odvolání doplněno nebylo a tvrzení o přiložených důkazech (tj. rozhodnutích jiných správních orgánů) se ukázalo jako nepravdivé.

Lze doplnit, že až nyní k žalobě přiložil žalobce několik rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. K nim poukázal na to, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal přitom na zásadu legitimního očekávání s tím, že by došlo k porušení rovnosti účastníků před zákonem, pokud správní orgány v jiné místní příslušnosti rozhodují odlišně. Krajský soud však neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly detailně u každého jednotlivého případu, jak bude uvedeno níže.

V další žalobní námitce žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

Předně je nutno připomenout, že pro dané řízení je zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), na jehož závěry rovněž žalovaný mimo jiné odkazoval, takto: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá*

v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“

V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobným podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).

Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“

Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li

tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.

Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.

Žalobce se však mýlí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak

pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

V dané věci byly posuzovány podklady pro záznam bodů u žalobce do registru řidičů celkem v pěti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 10. 4. 2013, 18. 6. 2013, 3. 7. 2013, 10. 4. 2014 a 20. 7. 2014.

Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo nebo datum narození, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti dle občanského průkazu, na všech pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozpíral) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky.

Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na pokutových blocích ze dne 10. 4. 2013 a ze dne 3. 7. 2013, je na obou blocích vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo (v obou případech je uvedeno město a ulice), je uvedena registrační značka vozidla a přestupek popsán jako porušení „§ 7/1c zák. 361/2000 Sb.“ s uvedením textu v prvním případě „držení hovorového zařízení během jízdy“ a ve druhém případě „řidič za jízdy držel hovorové zařízení“. Dále je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty.

Na pokutových blocích u přestupků spáchaných dne 10. 4. 2014 a 20. 7. 2014 jsou rovněž vyplněny údaje o době spáchání (čas s přesností na minuty) a místě přestupku (v prvním případě „Bušín“, v druhém případě „II/611 Kostelní Lhota u čp. 167“), přestupky jsou popsány jako porušení „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, v prvním případě dále pak jako „překročení stanovené rychlosti v obci 74/50/71“, ve druhém případě jako „rychlost 50/65/62 v obci“. Dále je uvedena výše pokuty a v prvním případě jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, ve druhém případě podpis osoby služebního čísla 308981.

U posledního přestupku spáchaného dne 18. 6. 2014 je také uvedena doba jeho spáchání (čas s přesností na minuty) a místo (č. silnice, obec Lichkov před domem čp. 26). Přestupek je popsán jako „za jízdy s mot. vozidlem nebyl připoután bezp. pásem a na požádání nepředložil lék. potvrzení, že jej nemusí užívat“, dále je uvedeno porušení „ust. § 6/1 a) z. č. 361/2000 Sb. ve znění p. p.“. Je uvedena výše pokuty a jméno, příjmení, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty.

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že není pravdivé tvrzení žalobce, že by přestupky spáchané ve dnech 10. 4. 2013 a 3. 7. 2013 spočívající v porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (tj. řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení) byly popsány jako „telefon“ nebo „telefonování za jízdy“. Není pravdou ani to, že by přestupek spáchaný dne 18. 6. 2014 spočívající v porušení § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona (tj. řidič je povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu) byl popsán pouze jako „neužil BP“. Přestupkové jednání v uvedených případech bylo popsáno zcela dostatečně, dokonce podrobněji, než se tak obvykle na pokutovém bloku činí. K tomu je nutno znovu připomenout a

zdůraznit, že blokového řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifík blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil. V nyní uvedených případech však při popisu přestupkového jednání ani příliš zkratkovité formulace použity nebyly.

Pokud jde o přestupky spáchané ve dnech 10. 4. 2014 a 20. 7. 2014, k popisu těchto přestupkových jednání na pokutových blocích platí rovněž závěr uvedený v předchozím odstavci. Vzhledem k obsahu těchto pokutových bloků lze přitom dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Vymezení protiprávního jednání vyplývá z popisu přestupkového jednání („překročení stanovené rychlosti v obci“, resp. „rychlost v obci“) a odkazu na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, které stanoví nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod. Tři číslice uvedené dále v popisu přestupku na pokutovém bloku proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v obci, údaj 74 (resp. ve druhém případě 65) znamená rychlost naměřenou žalobci a údaj 71 (resp. ve druhém případě 62) je naměřená rychlost po zohlednění odchylky měřícího zařízení ± 3 km/hod. Udaje uvedené na citovaných blocích jsou tedy zcela srozumitelné a odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.

U přestupku spáchaného dne 20. 7. 2014 žalobce namítal, že není čitelné identifikační číslo oprávněné úřední osoby, což je o to závažnější, když chybí její jméno a příjmení. Ani tuto námitku krajský soud neshledal důvodnou. Na pokutovém bloku ze dne 20. 7. 2014 je podpis osoby služebního čísla 308981. Identifikační služební číslo je čitelné a dle něho lze policistu, který prováděl kontrolu a vyhotovil předmětný pokutový blok, identifikovat.

U přestupku spáchaného dne 10. 4. 2014 žalobce vytýkal záznamu na pokutovém bloku to, že není uvedeno přesné místo spáchání přestupku. Je sice pravdou, že na pokutovém bloku z tohoto dne je uvedeno jako místo spáchání pouze „Bušín“, avšak ani tato drobná formulační nepreciznost není s to zpochybnit způsobilost tohoto pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v předmětné obci v uvedený den kontrolován hlídkou Policie ČR a na pokutovém bloku je znaménáno, že vozidlem (specifikovaná registrační značka) překročil rychlost 50 km/hod. stanovenou v obci (uvedena naměřená rychlost 74 km/hod., resp. po odečtení odchylky 71 km/hod.), že porušil ustanovení § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku

ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl.

Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.

Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, když je uváděn údaj „v neúplné formě ve tvaru § 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb.“ lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky, přičemž jedním z úkolů tohoto orgánu je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem.

Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 20. prosince 2016

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu